

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 23.7.2008
SEC(2008) 2291

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

Begeleidend document bij het voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende de handel in zeehondenproducten

SAMENVATTING VAN
DE EFFECTBEOORDELING

**OVER HET MOGELIJKE EFFECT VAN EEN VERBOD OP PRODUCTEN
AFGELEID VAN ZEEHONDENSOORTEN**

{COM(2008) 469 definitief}
{SEC(2008) 2290}

SAMENVATTING

1. Overeenkomstig haar engagement om hoge normen inzake dierenwelzijn te hanteren, verrichtte de Europese Commissie een objectieve, grondige analyse van de dierenwelzijnsaspecten van de zeehondenjacht in de landen waar aan zeehondenjacht wordt gedaan. Dit verslag presenteert mogelijke opties voor verdere beleids- en/of wetgevende maatregelen, als antwoord op de bezorgdheid voor het dierenwelzijn in verband met het doden en villen van zeehonden.
2. In het kader van deze analyse werden de regelgevingskaders en beheerspraktijken voor de zeehondenjacht in de diverse betrokken landen bekeken¹ en werd er op basis van de bevindingen van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA)² een optimale praktijk omschreven. De volgende landen waar op zeehonden wordt gejaagd, werden in detail geanalyseerd: Canada, Finland, Groenland, Namibië, Noorwegen, Rusland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk (Schotland).
3. Uit de evaluatie is gebleken dat de beheerssystemen voor de zeehondenjacht in de betrokken landen verschillen en dat alle systemen voor verbetering vatbaar zijn. De context van de zeehondenjacht is erg uiteenlopend. Zowel het type jacht als de schaal waarop wordt gejaagd, als het regelgevingskader ervoor zijn verschillend. Sommige betrokken landen hebben alomvattende beheerssystemen goedgekeurd en toegepast om de spanning tussen productie en dierenwelzijn te verminderen, terwijl de beheerssystemen van andere betrokken landen minder ontwikkeld zijn en getuigen van minder aandacht voor het dierenwelzijn.
4. In haar wetenschappelijk advies wijst de EFSA erop dat zeehonden snel en doeltreffend kunnen worden gedood op verschillende manieren die geen vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden veroorzaken. Er bestaat echter bewijsmateriaal waaruit blijkt dat het doden in de praktijk niet altijd op efficiënte wijze gebeurt, en dat sommige dieren worden gedood en gevild op een wijze die vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden veroorzaakt.
5. In de effectbeoordeling werden zowel wetgevende als niet-wetgevende beleidsmaatregelen bekeken. Daarnaast werden beleidsmaatregelen geanalyseerd die niet rechtstreeks betrekking hebben op de beheerssystemen, zoals een totaal verbod op het op de markt brengen in de Gemeenschap en/of een verbod op invoer of uitvoer, alsook maatregelen die in verband kunnen worden gebracht met goede of slechte praktijken in de beheerssystemen voor de zeehondenjacht.
6. Het milieuaspect van de beoordeling blijft beperkt tot de dierenwelzijnsaspecten voor zeehonden; deze zijn echter moeilijk meetbaar aangezien de doeltreffendheid van de methoden voor het doden van zeehonden erg varieert naar gelang van de gebruikte methode, de ervaring van de jagers en de milieusituatie. Voorts blijft de beoordeling van de economische gevolgen beperkt tot het effect op de handel en de lokale economie, zowel in de landen waar aan zeehondenjacht wordt gedaan als in landen

---

¹ Studie van de Commissie, uitbesteed aan het adviesbureau COWI "Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seal species", april 2008.

² Onafhankelijk wetenschappelijk advies van de EFSA over de dierenwelzijnsaspecten van het doden en villen van zeehonden, december 2007: http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178671319178.htm

van mogelijke doorvoer en verwerking, terwijl de sociale dimensie voornamelijk de levensvoorwaarden van de Eskimobevolking betreft.

7. **Een totaal verbod op het op de markt brengen van zehondenproducten in de EU** zou volgens de beoordeling slechts een beperkt economisch effect hebben in de lidstaten van de EU. Dit veronderstelt echter dat de doorvoer van zehondenhuiden en andere zehondenproducten en de invoer van zehondenhuiden voor verdere verwerking en uitvoer mogelijk blijven. Voor de betrokken landen die geen lid zijn van de EU zou het effect wel enigszins signifikanter zijn. Dit is te wijten aan het feit dat in deze landen op veel grotere schaal op zehonden wordt gejaagd dan in de betrokken landen van de EU en dat de communautaire markt, behalve voor Rusland, voor hen van enig belang is. Met deze keuze zou ook de consument geen kans krijgen om in de EU zehondenproducten te kopen.
8. **Een totaal verbod op invoer en uitvoer** zou een gemiddeld economisch effect hebben op de landen van de EU, hoewel voor Finland en Duitsland de gevolgen wel signifikanter zouden kunnen zijn indien ook de doorvoer door dit verbod zou worden bestreken. Voor de betrokken landen die geen lid zijn van de EU zou het effect enigszins signifikanter zijn. Dit is opnieuw te wijten aan het feit dat in deze landen op veel grotere schaal op zehonden wordt gejaagd dan in de betrokken landen van de EU en dat de communautaire markt, behalve voor Rusland, voor hen relatief belangrijk is. Indien het verbod echter zou worden uitgebreid tot de doorvoerhandel, zou Canada hier in het bijzonder onder lijden, tenzij deze handel van Duitsland en Finland zou worden afgeleid naar een land buiten de EU (bv. Noorwegen). Dit zou betekenen dat Noorwegen zijn positie als doorvoerhandelaar effectief zou kunnen versterken. Wat de consumenten betreft: deze zouden slechts een zeer beperkte keuze hebben van zehondenproducten die zijn afgeleid van zehondensoorten waarop in de EU wordt gejaagd en die alleen op de lokale markt te koop worden aangeboden.

Denemarken en Italië zijn verreweg de grootste invoerders in de EU van onbewerkt zehondenbont voor verdere verwerking en verkoop op de communautaire markt, en zouden dus door een dergelijke regeling worden getroffen. Denemarken voert onbewerkt zehondenbont rechtstreeks in uit Canada en Groenland (deze goederen gelden niet als goederen in doorvoer), terwijl Italië onbewerkt zehondenbont invoert uit Rusland, Finland en het Verenigd Koninkrijk (Schotland). Griekenland kent ook een belangrijke handel in onbewerkt zehondenbont afkomstig uit Finland en het Verenigd Koninkrijk (Schotland).

9. De voordelen van een **etiketteringssysteem** dat de consument in staat stelt zehondenproducten te onderscheiden op basis van overwegingen in verband met het dierenwelzijn (productgerelateerde etikettering), zijn onder meer een hogere winstmarge op de markt voor consumentenproducten en een beter imago van de zehondenjacht in het algemeen. Indien het systeem op vrijwillige basis wordt toegepast, kan het leiden tot een natuurlijk proces van autoselectie in verband met de naleving en zodoende het evenwicht tussen dierenwelzijn en de economische en sociale aspecten vrijwaren; met andere woorden: voor wie kiest voor etikettering, overtreffen de baten de kosten en het welzijn van de zehonden kan erdoor worden verbeterd. Voorts bleek uit de beoordeling dat het effect het grootst zou zijn indien het systeem een wijdverspreid internationaal etiketteringssysteem is, en niet een specifiek communautair systeem.

10. Er zouden **bi- of multilaterale akkoorden** kunnen worden gesloten tussen de EU en een of meer betrokken landen, waardoor het geografische gebied dat niet door enige wetgevende maatregelen bestreken dient te worden, zou kunnen worden uitgebreid. Het effect zou vergelijkbaar zijn met het effect van een beperkt verbod waarbij handel alleen is toegestaan indien de jacht op zeehonden aan een aantal vastgestelde normen voldoet (zoals hierboven behandeld).
11. Gezien de bezorgdheid van het publiek en met name van het Europees Parlement en de lidstaten voor het dierenwelzijn, worden op zichzelf staande niet-wetgevende maatregelen onvoldoende geacht om het probleem aan te pakken.
12. Het wetenschappelijke advies van de EFSA verwijst duidelijk naar bewijsmateriaal waaruit blijkt dat het doden in de praktijk niet altijd op efficiënte wijze gebeurt, hetgeen ook door andere bevindingen in de beoordeling wordt bevestigd. Er zijn dus redelijke gronden om voorzorgsmaatregelen te overwegen die garanderen dat producten afkomstig van zeehonden die werden gedood en gevild op een wijze die vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden veroorzaakt, geen toegang krijgen tot de communautaire markt.
13. Het resultaat van de effectbeoordeling in verband met het dierenwelzijn en de economische en sociale dimensie wijst uit dat een **combinatie van verschillende keuzen** de beste manier is om de overkoepelende doelstellingen te bereiken, namelijk:
  - de zeehonden beschermen tegen handelingen die hun tijdens het doden en villen vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden bezorgen
  - tegemoetkomen aan de bezorgdheid van het publiek inzake het doden en villen van zeehonden

Dit moet gebeuren door een verbod op het op de markt brengen in, invoeren in, doorvoeren door, en uitvoeren uit de Gemeenschap van alle zeehondenproducten. De handel in deze producten zou echter wel mogelijk zijn, indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan wat betreft de wijze waarop de zeehonden worden gedood en gevild en de daarbij toegepaste methode. Er moeten ook informatieverplichtingen worden vastgesteld om te verzekeren dat duidelijk wordt aangegeven dat de zeehondenproducten waarvan de handel in afwijking van de normaal van kracht zijnde voorschriften wordt toegestaan, afkomstig zijn uit een land dat aan de vermelde voorwaarden voldoet.

Door deze keuze kan mede worden verzekerd dat het publiek niet langer wordt geconfronteerd met zeehondenproducten die afkomstig zijn van zeehonden die werden gedood en gevild op een wijze die vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden veroorzaakt, en worden anderzijds stimulansen geboden voor het gebruik van methoden voor het doden en villen van zeehonden die geen vermijdbare pijn, angst en andere vormen van lijden veroorzaken. Deze keuze kan zodoende een direct effect sorteren op het in de praktijk brengen van diervriendelijkere jachttechnieken, waardoor de dieren voor onnodig lijden worden behoed.